DIVERSE ECOURI ALE FOTBALULUI

Din zi în zi, redacția noastră primește mai multe scrisori de la cititori. Iubitorii fotbalului ne destăinuie afecțiunea pentru sportul lor preferat, își exprimă părerile cele mai diverse și bineînțeles ne solicită răspunsuri la cele mai felurite întrebări. Din lectura acestor scrisori rezultă multiplele cunoștințe despre fotbal ale spectatorilor, curenta lor informare din presa cotidiană și periodică și din surse proprii, dar și dorința de îmbogățire a informării și clarificarea dubiilor. La rubrica „Dialog cu cititorii", prin apariția unor materiale solicitate și prin corespondența cu cei care ne scriu, încercăm să răspundem tuturor nedumeririlor.

Intr-una din ultimele scrisori primite sintem întrebați despre ce fel de „dispută dintre gazetarii de specialitate și scriitori" este vorba în articolul „Părerea unui om din tribună", semnat de scriitorul Octav Pancu-Iași în numărul de Anul Nou al ziarului „Sportul popular". Deși cu întârziere, ne face o deosebită plăcere să remarcăm acest articol interesant, realist, competent și incurajator al unui scriitor fără circulație în rubricile de sport, dar în schimb atît de fructuos în literatura pentru tineret. De fapt, în „disputa" dintre gazetarii de specialitate și scriitorii n-a fost vorba de o controversă directă, ci de modul cum unii sau ceilalți au tratat problemele fotbalului ; gazetarii de specialitate mai moderat, scriitorii mai temperamentuos.

Această deosebire de atitudine pornește în primul rînd de la faptul că noi, cronicarii de fotbal, cunoscînd în amănunt activitatea din acest sport, cu toată exuberanța dar și cu dificultățile ei, nu dăm frîu liber impulsului de moment chiar dacă sintem tentați s-o facem câteodată. Faptul că ne preocupăm cel puțin opt ore pe zi de fotbal, ne face să cunoaștem foarte bine complexitatea unui mecanism care la suprafață pare foarte simplu. Desigur că despre fotbal se poate scrie eficient, dedicînd acestei activități un timp mult mai scurt, printre alte preocupări principale. Ne-au dovedit-o scriitorul Octav Pancu-Iași, care a știut să desprindă esențialul din frămîntările fotbalului în 1966, și scriitorul Eugen Barbu ale cărui propuneri pentru 1967, publicate săptămîna trecută în revista „Luceafărul", sînt în majoritatea lor interesante și utile viitoarei dezvoltări a fotbalului.

Insă, uneori, lipsa de contact cu viața sportivă, mai ales cu fotbalul care se diferențiază de celelalte sporturi prin structură, dificultate, amploare și rivalitate mondială, produce unele confuzii care pun în dilemă pe cititorii mai puțin avizați sau îi îndrumă greșit pe cei mai noi. In ultimul său număr, Gazeta literară a publicat un carmet. Despre „Sport", în care autorul, scriitorul Baruțu T. Arghezi „asistă cu tristețe cum fotbalului, mai mult deficitar în performanța internațională, i se înalță de către unii un monument..." și apoi deplînge „spațiul enorm cheltuit în vînt" de presă, radio și televiziune cu „băsica bătută cu bocancii", comparativ cu alte ramuri de sport, scrie autorul, unde rezultatele sînt mai elocvente. Parcurgînd acest articol, cititorii Gazetei literare ar putea să creadă că fotbalul nostru este în regres în ultimii ani, cu toate că în 1965—1966 a avut cea mai amplă activitate și a înregistrat unele rezultate remarcabile în comparație cu anii anteriori. De asemenea, cititorii și-ar putea închipui că penetrația în ierarhia mondială a fotbalului, atît de aglomerată și valoroasă, se poate face la fel de lesne ca la caiac-canoe, handbal sau volei, sporturi a căror dezvoltare jine de ultimii ani, iar arta și multitudinea valorii lor sînt departe de acelea ale fotbalului. Ca să nu mai vorbim de o particularitate neglijată a fotbalului care-l singularizează printre celelalte sporturi și anume aceea că în fotbal manevrarea mingii se execută cu picioarele, membre inferioare ale corpului, incomparabil mai greu și îndelungat de instruit în tehnică și precizie decît membrele superioare ale corpului cu care se practică celelalte jocuri sportive. După ce face și alte omisiuni elementare privind fotbalul și alte sporturi, articolul din Gazeta literară subapreciază și jignește în mod surprinzător publicațiile de specialitate sportivă.

Tot săptămîna trecută, în revista Contemporanul, scriitorul Teodor Mazilu afirma în articolul „Desăvîrșirea posibilă" că „Spectatorul obosit de ineficacitatea fotbaliștilor, asistă cu plăcere la o partidă de baschet unde punctele se înscriu cu nemiluita, ceea ce, oricum, e un reconfortant spectacol". Din nou avem de-a face cu omisiuni și exagerări care produc în mod cert confuzii. Este cu totul lipsită de temei și logică comparația eficacității la fotbal și baschet, două sporturi cu structuri complet diferite. Eficacitatea fotbaliștilor noștri, chiar dacă nu este pe deplin satisfăcătoare, a crescut totuși față de anii anteriori atît în campionat cît și în jocurile internaționale, astfel că spectatorii au... obosit mai puțin decît în trecut. Apoi, ce spectacol ar mai oferi fotbalul dacă s-ar înregistra scoruri asemănătoare cu acelea de la baschet sau de la handbal ? Ce interes ar mai prezenta un meci de fotbal care s-ar termina cu rezultatul de 58—42, 17—15 sau mâcar 9—7 ? Aceasta ar însemna eficacitate ? Desigur că nu, dar confuziile pentru cei mai puțin inițiați rămîn ca atare.

Ușurința și uneori și tendința denigratoare cu care se scrie în unele cazuri despre fotbal a dat apă la moară și unor autori de monologuri sau cuplete debitate la radio și televiziune. Fotbalul a devenit un „subiect gras", salvator pentru crizele de inspirație și ingustimea dovedită de unii autori. Cazul cel mai recent și elocvent a fost acela al Varietăților prezentate duminica trecută la televiziune.

★

Participarea scriitorilor la frămîntările vieții sportive, contribuția la nivelul talentului și prețuirii de către opinia publică a operei lor, cu dorința manifestă de a sprijini dezvoltarea fotbalului în cazul nostru, este așteptată cu interes de iubitorii sportului. Acum 30 de ani, regretatul scriitor Camil Petrescu, fondatorul primei reviste „Fotbal" din România, a avut o activitate exemplară pentru noi și generația actuală de tineri scriitori. Atunci, din cauza condițiilor grele de editare, Camil Petrescu a fost nevoit să sisteze apariția revistei numai după tipărirea cîtorva numere.

Acum, revista „Fotbal" urmează un drum sigur. Sîntem convinși că, dacă nu s-ar fi stins din viață, Camil Petrescu ar fi fost, la o vîrstă înaintată, alături de noi, cu aceeași pasiune pentru sport care l-a caracterizat toată viața. Care urmașii săi spirituali n-ar putea fi mai apropiați de fotbalul românesc decît pînă acum ?

Aurel NEAGU

OLIMPICII NOȘTRI ÎN MECIUL CU URUGUAY

În seara zilei de 4 ianuarie, echipa olimpică și-a început turneul în America, jucînd la Montevideo cu națională Uruguayului. Meciul a fost programat în nocturnă, la o oră cînd dumneavoastră dormeați de mult și visați poate niște faze crîncene și electrizante, întîmplate cîndva sub lumina reflectoarelor de la „Republicii" (21.30 ora locală — două și jumătate noaptea, ora Bucureștiului). Ba mai mult, jucătorii noștri, ieșiți la încălzire cu un sfert de ceas înaintea orei stabilite, au mai așteptat alte douăzeci de minute peste limita fixată deoarece organizatorii uitaseră să aducă la stadion tricourile echipei gazdă, amănunt nu tocmai lipsit de importanță.

Echipa Uruguayului în „ediția" Juan Carlos Corazo (însărcinat de curînd director tehnic), s-a prezentat în partida cu olimpicii noștri pentru verificare și retușuri fine. Cu Penarol, campioană intercontinentală, dar clasată pe locul al doilea în campionatul țării recent încheiat, cu Nacional în fruntea clasamentului satisfăcută că-i „duce trena" cea mai puternică formație de club din lume, fotbalul uruguayan simte apropierea unei perioade de prosperitate după mediocritatea în care s-a zbătut astă vară în Anglia.

Intrată „în reparație" specialiștilor, echipa națională e de la un timp încoace obiectul unor restructurări capitale. Remanierea lotului, o nouă formulă a echipei, ruptura cu betonul și instalarea la „tabloul de comandă" a unui nou antrenor, iată dovada recentelor schimbări efectuate „pe ici pe colo, prin părțile esențiale", pentru forticarea „echipei celeste". Preferința lui Carlos Corazo pentru jucătorii de la Nacional (au jucat opt împotriva noastră) atestă adeziunea sa spre un joc puternic ofensiv, tendință confirmată de evoluția echipei uruguayene în partida cu olimpicii noștri.

În acest context, rezultatul de egalitate (1—1) obținut de echipa României capătă o semnificație deosebită.

Dacă în unele direcții, așezați sub lentila unei depline obiectivități, jucătorii noștri evoluează spre mai bine într-un ritm prea lent (tehnic-tactic), există un anumit sens

De la trimisul nostru special ROMULUS BALABAN

în care poate nu e de loc exagerat să consemnăm un autentic salt de calitate. **După ani și ani de zile, fotbaliștii români s-au smuls din strînsoarea sufocantă a acelui complex de inferioritate încercat pînă nu de mult în fața tuturor adversarilor cu notorietate internațională.** Eliberați de povara aceasta, egalăm deseori capacitatea unor adversari mai rafinați din punct de vedere tehnic decît noi.

Iată prin ce au obținut jucătorii noștri rezultatul de egalitate de la Montevideo, neutralizînd în mare parte, după 37 de ani, amintirea unei vechi înfrîngeri suferite pe aceste meleaguri.

O lăudabilă putere de luptă, sentimentul că dețin o șansă, ardoare și încredere, iată în sinteză meritul majorității băieților noștri, iată obstacolul de care s-au izbit fotbaliștii uruguayeni.

Fază din jocul de la Montevideo : apărarea noastră respinge un tac

Echipa Uruguayului, cu care olimpicii noștri au terminat la egalitate

MOMENTE ȘI FAPTE SEMNIFICATIVE

Ca joc de ansamblu și ocazii de gol, prima repriză a fost „românească". Fundașii s-au dovedit siguri și recuperatori. Linia mediană (**Năftănăilă — Libardi**), întărită frecvent prin reculul extremelor, a marcat adversarii în momentul oportun, închizînd căile de acces spre poarta lui Constantinescu, inițiind și dezvoltînd acțiuni mai ales prin iscusitul Libardi. În față, **Ionescu** s-a dovedit un „vîrf" ascuțit și încomod prin deplasările sale permanente, pentru Baeza și Varela, doi fundași centrali de „culoare", iar **Frățilă** a pistonat pe toate axele acolo unde trebuia să existe un om de legătură. După 60 de secunde de joc bătușem un corner și o lovitură liberă de la 16 metri, iar un minut mai tîrziu, **Ionescu, Libardi și Györfi** erau aplaudați pentru o combinație periculoasă.

Uruguayenii s-au desfășurat după normele așezării 1—4—3—3. O linie de apărători concavă avea în față trei mijlocași, **Caetano, Oyarcide** și **Salva**, în timp ce **Domingo Perez, Acuna** și **Urrusmendi** contau ca elemente „de infiltrație". În minutul 4, fotbaliștii uruguayeni au obținut o lovitură liber de la 25 de metri. Varela a tras puternic, Constantinescu nu a putut reține (la pauză recunoștea și el un deficit de „prize"), Oyarcide a reluat din apropiere, dar portarul nostru a respins din nou : totul s-a terminat cu bine.

Resimțindu-se de pe urma unei ciocniri cu adversarul său direct, Györfi a fost înlocuit cu Moldoveanu (min. 14). Ploiești-ul a debutat furtunos, depășindu-și fundașul în viteză de cîteva ori, obținînd două cornere etc. În minutul 17, Moldoveanu l-a driblat de această dată pe Ciucunegui și a centrat în fața porții. Varela, fundașul central al Peroului, presat de Ionescu, a trimis fulgerător din volé în colțul stîng al porții sale, așindu-l împietrit pe Callero: 1—0 pentru România.

MAI DEPARTE DOMINĂM, DOMNĂM...

Orice gol ar desigur implicațiile sale.

Românii au prins și mai mult curaj. Sub asprimile în viteză spre poarta gazdelor. În minutul 28 din nou o mare ocazie, dar șutul lui **Frățilă** a fost respins în corner. Tot el în min. 40, a vrut să devie în poartă o centrare expeliată de Năftănăilă în careu, dar nu i-a reușit această execuție subtilă. Între timp, onescu acționa inteligent, strînd balonul, trecînd brusc dintr-o viteză într-alta, depășindu-și deseori adversarul direct (Baeza, tot el mai tînăr om al gazdelor). Păstrînd balonul, jucăm cursiv, rămînem mult în jumătatea lor de teren, grație efortului depus de **Năsturescu**, precum și plasamentului și serviciului precis al lui **Libardi**.

Cu șapte minute înainte de pauză, atacații uruguayeni au avut o mare ocazie : Iansat, Acuna a tras de la cîțiva metri, Constantinescu a blocat și balonul a revenit aceluiași înaintaș Acuna a șutat cu călcîiul, da Sătmăreanu a respins balonul din apropierea porții.

AM „SUFERIT ÎMPREUNĂ" 23 DE MINUTE

După pauză, balanța jocului s-a înclinat în favoarea gazdelor. Intr-adevăr, **Vera** și **Ficerro** (odihniți și incisivi), precum și crisparea reflexă a fotbaliștilor noștri, determinată de dorința apărării avantajului, a făcut ca echipa română să fie măsată mult timp în jumătatea sa de teren. Prin retragerea mijlocașilor, înaintașii au rămas izolați, **Peres** și **Urrusmendi** au supralicitat prin fente de tot felul pe **Deleanu** și **Sătmăreanu**, iar **Boc**, enervat de presiune, a început să nu se mai sincronizeze cu **Florea** și **Constantinescu**. Rezistăm, totuși, pînă în min. 68 cînd Perez a centrat de pe partea dreaptă (Constantinescu nu era bine plasat) și la minge s-au repezit cu disperare **Urrusmendi** și **Năsturescu** (excelent aport în apărare). Uruguayanul a avut mai mult noroc, a atins balonul cu o fracțiune de secundă mai de vreme, trimițîndu-l în plasă. Egalitate : 1—1.

Stadion Nacional Montevideo.
Timp frumos, răcoare, excelentă ambianță pentru un meci de fotbal.
Spectatori 10.000.
ROMÂNIA (echipa olimpică) : **Constantinescu** — **Sătmăreanu, Boc, Florea, Deleanu** — **Năftănăilă, Libardi** — **Năsturescu, Frățila, Ionescu, Györfy** (min. 14, **Moldoveanu, min. 72 Dumitriu**).
URUGUAY : Calleros (Nacional) — **Baeza** (Nacional), **Varela** (Penarol) — **Ciucunegui** (Nacional), **M. Castillo** (Nacional) din min. 73 **Techera** (Nacional), **Caetano** (Penarol) — **Domingo Perez** (Nacional), **Oyarcide** (Nacional), **Acuna** (Sud America) din min. 45 **Vera** (Phönix), **Salva** (Danubio), din min. 45 **Ficerro** (Sud America), **Urrusmendi** (Nacional).
A arbitrat cu competență și corectitudine : FRANCISCO PARDINIAS (Uruguay).
Au marcat VARELA (autogol) **în min. 17, pentru România și URRUSMENDI** (min. 68) **pentru Uruguay.**

ÎN FINAL, AM LUAT, DIN NOU, CÎTEVA NOTE FOARTE BUNE

După gol, am ieșit iarăși „la suprafață". Băieții au scăpat brusc din menghina tracului. Perspectiva unei victorii asupra Uruguayului la Montevideo îi amețise poate. Un rezultat de egalitate îi s-a părut poate mai plauzibil, manevrele și executiile lor și-au recăpătat linia firească pierdută un timp și șansa le-a dat iarăși tîrcoale. În min. 70. **Frățilă** a tras în bară la o fază cînd **Calleros**, ieșit din poartă, era complet depășit. Pînă la sfîrșit oceaziile au alternat. **Varela** (min. 77), **Urrusmendi** (min. 84), **Frățilă** (min. 80), **Dumitriu** (min. 84), dar scorul a rămas neclintit

DUMITRIU A JUCAT OPTSPREZECE MINUTE

În optspezece minute se poate alerga cît într-un meci întreg. În optsprezece minute un jucător odihnit poate schimba soarta unei partide. După optsprezece minute gloria te poate urma multă vreme resemnată ca o umbră. Toate aceste ipoteze devin adevărate atunci cînd esti ambițios și dispus să storci din tine toate moleculele de energie. Dar, Dumitriu a optat pentru comoditate. Cu mici întreruperi s-a deplasat pe teren „mergînd la pas" ca un călut pornit în zi de sărbătoare în trap de promenadă.

FĂRĂ CONCLUZII

După primul meci nu putem trage concluzii. Se poate spune totuși că apărarea inspiră încredere, dar e puțin cam repezită. Speram că portarul Constantinescu va redobîndi „digitația" lui obișnuită. Mijlocașii uită uneori să participe alternativ la acțiunile ofensive. Înaintașii reprezintă un pericol numai atît timp cît se vor deplasa permanent.

Uruguayenii au clasă. Tehnica lor te încîntă prin siguranță și prin acuratețe. Schimbînd „macazul" tactic într-o direcție în care preocupările ofensive le egalează pe cele de apărare, forța echipei e în creștere față de potențialul etalat în Anglia. Coeziunea formației nu e încă deplină. Cînd valoarea jucătorilor va fi completată de precizia și rapiditatea pe care o adaugă manevrele colective evasi-automatizate, randamentul echipei se va ridica la pătrat.

Din echipa noastră s-au detașat **Ionescu** (primul dintre tricolori), **Boc, Libardi, Năsturescu, Frățilă** și **Florea.** De la gazde cel mai bun a fost **Baeza** (calm, inteligent, bine plasat), **Ciucunegui, Caetano, Domingo Perez** și **Urrusmendi**. Verificarea echipei noastre abia a început. Rezultatul de la Montevideo creează mari obligații fotbaliștilor noștri în întîlnirile ulterioare.

DECLARAȚII

JUAN CARLOS CORAZO (antrenorul echipei uruguayene) : „Echipa română a jucat bine în prima repriză, a acționat rapid și cu iuțeală. Mi-a plăcut jocul inteligent al lui Ionescu".

BAEZA : „Am fost surprins de echipa română, de vivacitatea ei. In mod deosebit mi-a plăcut adversarul meu direct, Ionescu".

URRUSMENDI : „Rezultatul este echitabil, fiecare echipă a dominat cîte o repriză. Românii joacă mai iute decît noi. Remarcabili s-a comportat din apărare Boc".

ION LUPAS — conducătorul delegației : „Echipa noastră a trecut un examen deosebit de dificil. Prezența românilor pe marele stadion Centenario — unde peste cîteva zile începe campionatul Americii de Sud întîlniri — a constituit pentru jucători o piatră de încercare. In prima repriză, am fost surprins plăcut de dezinvoltura fotbaliștilor noștri. Uruguayenii au început meciul dezorientați oarecum de insistența fotbaliștilor noștri lăsîndu-se depășiți. Si-au revenit abia în repriza secundă, cînd au practicat un joc pe măsura reputației lor. Rezultatul de egalitate îi socotesc perfect just".

Ion Ionescu : „Mă bucură rezultatul obținut de echipa noastră. Dacă am fi jucat la fel de bine și în repriza secundă cred că am fi terminat victorioși. Ne așteaptă partide la fel de grele, în care va trebui să confirmăm performanța de la Montevideo".

TURCIA — ȚARĂ ORGANIZATOARE A VIITORULUI TURNEU U.E.F.A., ÎN FEBRA PREGĂTIRILOR

Este cunoscut faptul că ediția 1967 a Turneului Internațional de Juniori U.E.F.A. va fi organizată în Turcia, în luna mai. Cu ocazia celor două jocuri amicale pe care echipa noastră de juniori le-a susținut la Mersin și Antalya în decembrie, am avut posibilitatea să ne informăm asupra unor probleme organizatorice care stau în atenția federației turce, precum și asupra modului în care echipa gazdă se va pregăti în vederea unei comportări bune la tradiționalul turneu european de juniori.

Președintele federației turce, dl. ORHAN, și directorul tehnic al federației din Istanbul, dl. TOSI ALI, ne-au furnizat cîteva amănunte. Iată-le :

Federația de specialitate a stabilit orașele de reședință ale celor 4 serii U.E.F.A. : **Istanbul, Ankara. Izmir** și **Erchisir. Echipa României este repartizată în grupa C (sediul la Ankara), împreună cu echipele U.R.S.S., Suediei și R. D. Germane.**

Jocurile din cadrul grupelor nu se vor desfășura însă numai în orașele de reședință, ci și în unele orase mai mici cum sînt : **Afion, Adana, Mersin, Alanya, Antalya etc...** Fiind vorba de distanțe între 300—500 km., echipele vor face deplasarea cu avionul în preziua jocurilor. Semifinalele și finala se vor desfășura la Istanbul și Ankara.

Scopul desfășurării jocurilor în mai multe orașe este dublu :

— Interesul deosebit manifestat de populația din micile orașe (se contează pe 8.000—10.000 de spectatori la fiecare joc) ;

— Cu acest prilej se va trece la amenajarea bazelor sportive, știut fiind faptul că în această țară terenurile nu sînt gazonate.

La Istanbul, Erchisir, Adana, Mersin și în alte orașe au și început lucrările pentru drenarea terenurilor, urmînd ca pînă la sfîrșitul lunii ianuarie să fie toate gazonate și apoi pregătite special pentru jocurile din cadrul turneului.

Deci acest eveniment fotbalistic, pe lîngă latura propagandistică, va constitui și un important mijloc pentru federația turcă de a-și spori numărul terenurilor gazonate.

Cu privire la pregătirile echipei de juniori a Turciei care face parte din grupa A, cu sediul la Istanbul, am aflat o serie de lucruri interesante de la antrenorul echipei, NAZIM KOLA.

Pînă în prezent au fost verificați peste 30 de jucători, însă primul certificat de rămînere în lot l-au acordat jocurile amicale cu echipa României. Selecționarea va continua însă pe baza valorii și formei arătate de jucători în campionat (care este în plină desfășurare), urmînd să fie luați în evidența lotului și cîtiva dintre componenții echipei naționale de amatori, care — în cadrul campionatului european amator — a cîștigat seria din care au făcut parte și echipele iugoslaviei și R. F. Germane

Un alt amănunt : jucătorii turci sînt selecționați din echipele de categoria A și B unii fiind profesioniști, iar alții amatori (în echipele profesioniste din categoria A și B, pot participa la jocurile de campionat 2 și respectiv 4 jucători amatori).

La sfîrșitul lunii februarie se va forma lotul definitiv de 20 jucători, care va face pregătiri speciale la Istanbul. Pînă la 5 mai, echipa turcă va susține o serie de jocuri pregătitoare cu echipe de categoria A și B, precum și cîteva jocuri internaționale în străinătate.

GHEORGHE OLA
antrenor federal

JUNIORII U.E.F.A.

DIN NOU LA LUCRU

Lotul nostru reprezentativ de juniori și-a reluat pregătirile în vederea Turneului U.E.F.A. de anul acesta. Ele se vor desfășura în 3 etape : 10—29 ianuarie. 3—17 februarie și de la 17 aprilie pînă la plecarea în Turcia, unde va avea loc turneul. Antrenorii lotului, Gh. Ola și Gh. Dumitrescu, urmăresc realizarea pregătirii de bază cu accent pe creșterea rezistenței și a forței și îmbunătățirea și perfecționarea jocului de ansamblu. In programul de antrenament sînt intercalate jocuri de pregătire și verificare (4 în ianuarie, 5 în februarie și 6 în martie și aprilie). Lotul convocat la București cuprinde pe: Dumbreanu *(Medias),* Moldovan *(Cluj)* și Papuc II *(Craiova)* — *portari ;* Ciupitu, Ștefan, Ionescu, Viciu *(București),* Mihai *(Sibiu),* Doboș *(Baia Mare),* Vlad *(Brăila),* Popovici *(Oradea)* — *fundași ;* Biliboacă, Etem *(Constanța),* Cadar *(Brașov),* Mirăuță *(Ploiești),* Göran *(București)* — *mijlocași ;* Niță *(Craiova),* Nistor, Neagu, Gheorghiu, Tătaru II, Marica, Manea *(București),* Lică *(Cluj)* — *înaintași. Din acest lot (din care mai fac parte și* Profir *din Galați și* Stoicescu *din Iași, absenți în prezent, fiind în examene) în etapa următoare vor fi convocați 18, iar în ultima etapă 16, cîți vor pleca la Turneul U.E.F.A.*

In fotografie : aspect de la un antrenament al juniorilor noștri

„ȘAISPREZECIMILE" CUPEI ROMÂNIEI

Marți seara, la sediul Federației române de fotbal, în prezența a numeroși delegați ai cluburilor și asociațiilor sportive, a avut loc tragerea la sorți a meciurilor din 16-imile de finală ale Cupei României.

Sorții au decis ca la 5 martie **să se desfășoare următoarele jocuri :**

Electroputere Craiova	**– Universitatea Craiova**
Medicina Cluj	**– Jiul Petroșeni**
Chimia Suceava	**– Universitatea Cluj**
Progresul Brăila	**– Rapid București**
Textila Medias	**– Progresul București**
Gloria Bîrlad	**– Steaua București**
Foresta Fălticeni	**– Steagul roșu Brașov**
Minerul Baia Mare	**– Petrolul Ploiești**
Metalul Plopeni	**– C.S.M.S. Iași**
C.S.M. Sibiu	**– Farul Constanța**
Voința Reghin	**– Dinamo București**
C.F.R. Timișoara	**– Dinamo Pitești**
Otelul Galați	**– Politehnica Timișoara**
Metalul Hunedoara	**– U.T. Arad**
Crișul Oradea	**– Politehnica București**
Minerul Lupeni	**– Metalurgistul București**

Primele echipe sînt organizatoare. În caz de egalitate după 90 de minute jocul se va prelungi cu 2 reprize a cîte 15 minute. **Dacă și după prelungiri rezultatul se menține egal se** califică echipa în deplasare.

OBLIGAȚII ELEMENTARE ALE ANTRENORILOR

Stabilitatea antrenorilor este azi o realitate aproape deplină. S-a pus capăt desfacerilor de contracte arbitrare, după bunul plac al conducerilor de cluburi sau asociații sportive, uneori chiar după o jumătate de an competițional, în plin campionat, precum și „păsărilor călătoare" din rîndul antrenorilor, care își schimbau echipele la scurte intervale, în goană după avantaje. În relațiile dintre cluburi și antrenori a intervenit o reglementare pe baza unor contracte de lungă durată (4 ani). Măsurile luate de organele sportive superioare, ca și înțelegerea arătată pînă la urmă de cluburi și asociații sportive față de o problemă atît de importantă pentru desfășurarea unui proces de instruire temeinică, continuă, au făcut ca în ultimii ani stabilitatea antrenorilor să fie realizată în proporție de 96—97%.

Din păcate, mai există și 3—4%... excepții. De data aceasta însă, nu sînt determinate de cluburi — cum s-ar crede —, ci de către antrenorii înșiși — chiar cazuri concludente :

Ioan Reinhardt are contract cu U.T.A. pînă la 1 aprilie 1970. Un contract în toată regula, semnat de asociație și antrenor și vizat de organele sportive din regiunea Banat și Colegiul central de antrenori. Firește, acest contract îi asigură antrenorului Reinhardt toate drepturile pe care i le conferă prevederile regulamentare, dar — în același timp — îi și stabilește toate obligațiile printre care și acelea a respectării contractului. Totuși, din motive greu de înțeles, antrenorul Reinhardt a semnat la 15 decembrie 1966 un al doilea contract, cu Minerul Anina, pe timp de cel puțin doi ani, (cum se stipulează într-un paragraf). Bineînțeles că federația, prin Colegiul central al antrenorilor, n-a fost de acord cu angajarea lui Reinhardt la Minerul, refuzînd vizarea contractului, care — e bine de reținut — purta totuși viza organelor sportive din regiunea Banat.

Ne surprinde această trăsătură de neseriozitate din partea unui antrenor ca Reinhardt, care ne o-bijnuise cu o cu totul altă comportare. În orice caz, credem că se impune să se atragă atenția lui Reinhardt în așa fel încît să fie convins că nu se poate juca de-a contractele...

După cum este necesar să se intervină și în cazul celei de a doua excepții de care vorbeam și al cărei obiect este Iosif Reuter, antrenorul echipei Politehnica Timișoara. Aceasta, trecînd cu o ușurință condamnabilă peste orice dispoziție în vigoare (o hotărîre a Consiliului General UCFS precizează că nici un antrenor nu poate activa fără contract), refuză pur și simplu să semneze contractul cu clubul timișorean ! Iar cînd a fost întrebat de ce refuză, a declarat că pentru el contractul nu reprezintă nici o garanție ! ?...

Orice comentariu este de prisos. Nu este de prisos însă o măsură care să-l aducă la realitate pe antrenorul I. Reuter.

Antrenorii trebuie să fie primii care să respecte contractelele și să-și iubească meseria.